

[Knud Kristensen.]

mest muligt i Skat. Vi er ikke Modstandere af en god social Lovgivning, men vi mener, at der gennem den sociale Lovgivning ogsaa kan øves Indflydelse paa Selvhjælpstiljen og paa Erhvervsmulighederne i vort Land. Disse Hensyn, mener vi, maa sættes i Forgrunden. Den sociale Lovgivning er en Ambulancetjeneste, men det er da ikke det, der er det vigtigste. Det vigtigste er dog at føre en Politik, der skaber de bedst mulige Arbejdsbetingelser, og som i saa stor Udstrækning som muligt kalder paa Viljen hos den enkelte til at udnytte Arbejds- mulighederne. Det er efter vor Opfattelse en Betragtning, som ogsaa maa anlægges, naar man skal overveje, hvor vidt man kan gaa i den sociale Lovgivning, og hvorledes denne Lovgivning skal udformes.

Endelig rettede det ærede Medlem en stærk Bebrejdelse mod Venstre for dets Stilling til Skolelovgivningen siden 1901. Jeg tror, han brugte det Udtryk, at det var en Skandale eller noget i den Retning, som Venstre havde optraadt paa det skolemæssige Omraade. (*Hartvig Frisch*: Specielt Landsbyskolen). Det er vel ikke afgørende for Befolkningen, hvor de faar Undervisningen, naar de faar den.

Jeg vil sige til det ærede Medlem, at denne Bebrejdelse kan jeg aldeles ikke godkende. Vi har den Opfattelse, at det lykkeligste og det bedste er, om en udvidet Undervisning foregaar paa Frivillighedens Grund. Derfor har Venstre gennem hele sin Styretid udviklet og støttet den frie Undervisning, jeg kan næsten sige i alle dens Former, og dette har ført til, at vort Lands Standard, saa vidt jeg kan skønne, staar fuldt ud paa Højde med den, som de fleste, for ikke at sige alle Lande er kommet op paa.

Men det ærede Medlem er jo saa udpræget Skolemand, og det er jo saaledes, at vi, der beskæftiger os med en bestemt Ting, let kan komme til at se paa denne Ting som det ene afgørende. Jeg kunde altsaa godt tænke mig, at den ærede Ordfører havde den Opfattelse, at den eneste virkelige Undervisning fik man i Skolen. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er min Opfattelse, at der ogsaa ligger meget baade opdragende og undervisende i det praktiske Arbejde, navnlig naar dette gaar Side om Side med en Skoleundervisning paa Frivillighedens Grund.

Naar vi ser ud over Landets Befolkning, ja, naar vi ser paa den ærede Ordførers eget Parti, finder vi mange, som har

læst meget og studeret meget, ja, næsten siddet med Næsen i Bogen hele deres Tid, men ogsaa mange, som har faaet en ret sparsom skolemæssig Undervisning. Men jeg vilde dog tro, at det ærede Medlem kunde se, at det gjorde ikke saa stor en Forskel, saa at den, der har faaet den skolemæssige og bogmæssige Undervisning, paa alle Punkter skulde være forud for den, der ved Siden heraf har gaet i det praktiske Livs Skole.

Lad os nu f. Eks. tage Formanden for det socialdemokratiske Parti, den ærede Ordfører, som sikkert har faaet en fremragende boglig Uddannelse — jeg tror endda, jeg har hørt, han er en fremragende Skolemand, og jeg anerkender altsaa den Uddannelse og Dygtighed, han derigennem har tilegnet sig. Men derfor vil det ærede Medlem vel ikke se ned paa den Mand, der maaske ad andre Veje har udviklet sig og er blevet til en dygtig Mand. Saa vidt jeg har hørt, har den højtærede Statsminister faaet en Uddannelse ad en anden Vej; men det ærede Medlem vilde vel ikke fremhæve, at Statsministeren er blevet en Sink paa Grund af den Uddannelse, som han har gennemgaaet.

Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem, at det, at man har gaet saa og saa mange Timer i Skole, er ikke det eneste Kriterium for, om man er undervist godt eller ej. Endelig vil jeg gerne nævne, at det ærede Medlem fremsatte den Opfattelse, som jeg mener er rigtig, og som jeg glædede mig over, at Arbejdsløsheden og Landbrugets Produktpriser istaar i nær Forbindelse med hinanden. Det er en Opfattelse, som vi Gang paa Gang har hævdet og Gang paa Gang er søgt at trænge igennem med, ogsaa ved at fremsætte Lovforslag. Den har nu den ærede Ordfører accepteret i Teorien, og det har for Resten Socialdemokratiets Talsmænd gjort nu og da. Men de har aldrig i Praksis villet gennemføre den, aldrig. Vi kan mindes, hvad den højtærede Landbrugsminister fremhævede forleden Dag — hvad jo er rigtigt —, at bortset fra Prisen paa Flæsk laa Landbrugets Priser under det, de var før Krigen; men hver Gang vi har gjort Forsøg paa at faa disse Priser hævet op i et Niveau, der var nogenlunde i Overensstemmelse med det økonomisk og udgiftsmæssige Niveau, som vi nu i det givne Øjeblik var kommet op paa her i Landet, har Landbrugsministeren og Regeringspartierne med Hænder og Fødder modsat sig det.